

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1681/94

z dnia 11 lipca 1994 r.

dotyczące nieprawidłowości oraz zwrotu kwot niesłusznie wypłaconych w związku z finansowaniem polityk strukturalnych i organizacją systemów informacyjnych w tej dziedzinie

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając postanowienia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w zakresie koordynacji działań prowadzonych w ramach różnych Funduszy Strukturalnych oraz koordynacji tych działań z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i pozostałych istniejących instrumentów finansowych¹, ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem (EWG) nr 2082/93², a w szczególności jego art. 23 ust. 1 akapit czwarty,

po konsultacjach z Komitetem Doradczym ds. Rozwoju i Przekształcania Regionów oraz Komitetem powołanym na mocy art. 124 Traktatu,

a także mając na uwadze, co następuje:

w art. 23 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88 określono zasady regulujące prowadzenie w obrębie Wspólnoty kampanii przeciw nieprawidłowościom i zwrot kwot utraconych w wyniku nadużyć lub zaniedbań dotyczących działalności Funduszy Strukturalnych;

w art. 9 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 792/93 z dnia 30 marca 1993 r. ustanawiającego finansowy instrument na rzecz spójności³, ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem (WE) nr 566/94⁴, stwierdza się, że art. 23 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88 stosuje się na zasadzie *mutatis mutandis*, a w związku z tym niniejsze rozporządzenie obejmuje instrument finansowy na rzecz spójności;

zasady określone w niniejszym rozporządzeniu powinny odnosić się do wszystkich form interwencji finansowych przewidzianych w rozporządzeniu (EWG) nr 4254/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiającym przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego⁵, ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem (EWG) nr 2083/93⁶, w rozporządzeniu (EWG) nr 4255/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiającym przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w

¹ Dz.U. WE nr L 374, z 31.12.1988, str. 1.

² Dz.U. WE nr L 193, z 31.07.1993, str. 20.

³ Dz.U. WE nr L 79, z 1.04.1993, str. 74.

⁴ Dz.U. WE nr L 72, z 16.03.1994, str. 1.

⁵ Dz.U. WE nr L 374, z 31.12.1988, str. 15.

⁶ Dz.U. WE nr L 193, z 31.07.1993, str. 34.

odniesieniu do Europejskiego Funduszu Socjalnego⁷, ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem (EWG) nr 2084/93⁸, w rozporządzeniu (EWG) nr 4256/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiającym przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnych Sektor „Orientacje” (EAGGF)⁹, ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem (EWG) nr 2085/93¹⁰, w rozporządzeniu (EWG) nr 2080/93 z dnia 20 lipca 1993 r. ustanawiającym przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do instrumentu finansowego na rzecz ukierunkowania rybołówstwa¹¹, jak również w rozporządzeniu (EWG) nr 792/93;

niniejsze rozporządzenie reguluje jedynie niektóre aspekty obowiązków państw członkowskich wynikających z art. 23 ust. 1 pierwszy i drugi akapit rozporządzenia (EWG) nr 4253/88, a zatem nie powinno mieć wpływu na jakiegokolwiek inne obowiązki przewidziane w tym artykule;

aby Wspólnota była lepiej informowana o środkach podejmowanych przez otrzymujące pomoc państwa członkowskie w celu zwalczania nieprawidłowości, należy określić krajowe przepisy, które powinny być przekazane do wiadomości Komisji;

uwzględniając ustalenie charakteru nieprawidłowych praktyk oraz ich skutków finansowych, jak również odzyskanie kwot niesłusznie wypłaconych, należy postanowić, by wszelkie wykryte nieprawidłowości były co kwartał zgłaszane do Komisji; ponadto, oprócz tych zgłoszeń, powinny być również przekazywane informacje na temat postępowań sądowych i administracyjnych;

Komisja powinna być regularnie informowana o postępowaniach sądowych i administracyjnych toczonych wobec osób, które dopuściły się nieprawidłowości; zalecane byłoby również zapewnienie regularnego przekazu informacji na temat środków podjętych przez państwa członkowskie w celu ochrony finansowych interesów Wspólnoty;

należy ustalić minimalny próg, powyżej którego przypadki nieprawidłowości musiałyby być automatycznie zgłaszane Komisji przez otrzymujące pomoc państwa członkowskie;

postanowienia niniejszego rozporządzenia nie powinny mieć wpływu na krajowe przepisy dotyczące postępowania karnego lub wzajemnej pomocy na szczeblu sądowym między państwami członkowskimi w sprawach karnych;

zaleca się zapewnienie możliwości wnoszenia przez Wspólnotę wkładu do kosztów prawnych i wynikających bezpośrednio z postępowania sądowego;

aby zapobiec nieprawidłowościom należy wzmocnić współpracę między państwami członkowskimi a Komisją i podjąć wszelkie starania mające zapewnić, by tego typu czynności były prowadzone z należytym uwzględnieniem zasad poufności ;

⁷ Dz.U. WE nr L 374, z 31.12.1988, str. 21.

⁸ Dz.U. WE nr L 193, z 31.07.1993, str. 39.

⁹ Dz.U. WE nr L 374, z 31.12.1988, str. 25.

¹⁰ Dz.U. WE nr L 193, z 31.07.1993, str. 44.

¹¹ Dz.U. WE nr L 193, z 31.07.1993, str. 1.

należy ponadto przewidzieć, by postanowienia niniejszego rozporządzenia miały również zastosowanie tam, gdzie w przypadku, gdy płatność, która była należna w ramach funduszy strukturalnych lub instrumentu finansowego mającego cel strukturalny powinna być, lecz nie została dokonana wypłata z powodu nieprawidłowości;

właściwe jest ustalenie procedur, jakie stosować mają państwa członkowskie i Komisja w przypadku, gdy kwoty utracone w wyniku nieprawidłowości okażą się nieściągalne;

przepisy określone w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią wydaną przez Komitet Zarządzający ds. Struktur Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Stały Komitet ds. Rybołówstwa;

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nie naruszając obowiązków wynikających bezpośrednio z art. 23 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88, niniejsze rozporządzenie odnosi się do wszystkich form interwencji finansowych przewidzianych w rozporządzeniach (EWG) nr 4254/88, (EWG) nr 4255/88, (EWG) nr 4256/88, (EWG) nr 2080/93 i (EWG) nr 792/93.

W przypadku gdy dany środek jest finansowany przez obydwie sekcje EAGGF, nieprawidłowości wynikające z tego finansowania notyfikuje się zgodnie z przepisami określonymi w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 595/91¹². W raportach składanych na podstawie niniejszego rozporządzenia należy umieszczać odnośniki do tych przepisów.

Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na stosowanie w państwach członkowskich praw dotyczących postępowań karnych ani sądowej współpracy między państwami członkowskimi w sprawach karnych.

Artykuł 2

1. W ciągu trzech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie prześlą Komisji:

- przepisy określone ustawą, rozporządzeniem lub decyzją administracyjną w zakresie stosowania środków wymienionych w art. 23 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88;

wykaz władz i organów odpowiedzialnych za stosowanie środków przewidzianych w art. 23 ust. 1 oraz główne przepisy dotyczące roli i funkcjonowania tych władz i organów oraz procedur, jakie powinny stosować

¹² Dz.U. WE nr L 67, z 14.03.1991, str. 11.

2. Państwa członkowskie bezzwłocznie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach w informacjach dostarczonych zgodnie z ust. 1.

3. Komisja przeanalizuje informacje otrzymujących pomoc państw członkowskich oraz powiadomi ich o wnioskach, jakie zamierza wyciągnąć na ich podstawie. Komisja pozostanie w kontakcie z państwami członkowskimi w zakresie niezbędnym do realizacji powyższego . artykułu.

Artykuł 3

1. W ciągu dwóch miesięcy od zakończenia każdego kwartału państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich nieprawidłowościach, które stały się przedmiotem wstępnych dochodzeń administracyjnych lub sądowych.

W tym celu podadzą one w najszerszym możliwym zakresie szczegóły dotyczące: funduszu strukturalnego (funduszy strukturalnych) lub instrumentu finansowego (instrumentów finansowych), których dotyczy nieprawidłowość, oraz cel, ramy wsparcia Wspólnotowego, nazwa danego programu lub forma pomocy;

- przepisu, który został naruszony,
- charakteru i kwoty nakładów tam, gdzie dokonana została wypłata, kwoty, jakie zostałyby niesłusznie wypłacone, gdyby nie wykryto nieprawidłowości, za wyjątkiem przypadków, gdzie błąd lub zaniedbanie wykryto przed dokonaniem wypłaty i nie powodują one żadnej kary administracyjnej ani sądowej;
- łącznej kwoty oraz jej podziału pomiędzy różne źródła finansowania,
- okresu lub momentu, w którym dopuszczono się nieprawidłowości,
- praktyk stosowanych przy popełnianiu nieprawidłowości,
- sposobu wykrycia nieprawidłowości,
- władz i organów krajowych, które sporządziły oficjalny raport o nieprawidłowościach,
- finansowych konsekwencji, (ewentualnego) zawieszenia wypłat oraz możliwości ich odzyskania,
- daty sporządzenia oficjalnego raportu o nieprawidłowościach,
- zaangażowanych państw członkowskich i nie będących członkami, tam gdzie to stosowne,
- tożsamości zaangażowanych osób fizycznych i prawnych, z wyjątkiem przypadków, gdzie informacje takie nie mają znaczenia dla zwalczania nieprawidłowości ze względu na charakter danej nieprawidłowości .

2. Jeżeli nie są dostępne niektóre informacje wymienione w ust. 1, a w szczególności informacje dotyczące praktyk zastosowanych w przypadku danej nieprawidłowości oraz sposobu ich wykrycia, państwa członkowskie dostarczają, w miarę możliwości, brakujące informacje w momencie przekazywania Komisji kolejnych kwartalnych raportów w sprawie nieprawidłowości.
3. Jeżeli przepisy krajowe przewidują poufność postępowania, przekazywanie informacji będzie uzależnione od zgody właściwego sądu lub trybunału.

Artykuł 4

Każde otrzymujące pomoc państwo członkowskie niezwłocznie zawiadomi Komisję oraz, jeżeli to konieczne, inne zainteresowane państwa członkowskie, wszelkie wykryte lub podejrzanym nieprawidłowości, jeżeli istnieją obawy, iż:

- mogą one bardzo szybko mieć reperkusje poza jego terytorium i/lub
- wskazują na stosowanie nowej nieprawidłowej praktyki.

Artykuł 5

1. W ciągu dwóch miesięcy od zakończenia każdego kwartału państwa członkowskie poinformują Komisję z odesłaniem do poprzedniego raportu sporządzonego na podstawie art. 3 o procedurach ustanowionych w wyniku wszystkich dotychczas zgłoszonych nieprawidłowości oraz o istotnych zmianach z tego wynikających, w tym:
 - o kwotach, jakie zostały lub mają być odzyskane,
 - o doraźnych środkach podjętych przez otrzymujące pomoc państwo członkowskie dla zabezpieczenia zwrotu niesłusznie wypłaconych kwot,
 - o postępowaniach sądowych i administracyjnych wszczętych w celu odzyskania niesłusznie wypłaconych kwot oraz nałożenia sankcji,
 - o przyczynach zaniechania postępowania o zwrot kwot, z tym że Komisja w najszerszym możliwym zakresie musi być poinformowana przed powzięciem decyzji,
 - o zaniechaniu postępowania karnego.
2. Państwa członkowskie powiadomią Komisję o administracyjnych i sądowych decyzjach oraz ich głównych punktach dotyczących zakończenia tego typu postępowania.
3. Jeżeli państwo członkowskie uzna, iż dana kwota nie może być odzyskana w całości lub nie można spodziewać się jej całkowitego odzyskania, poinformuje o tym Komisję w specjalnym raporcie z podaniem kwoty nie odzyskanej oraz przyczyn, dla których kwota ta według niego powinna być pokryta przez Wspólnotę lub państwo członkowskie. Informacja ta musi być na tyle szczegółowa, aby pozwoliła Komisji zdecydować najszybciej jak to

możliwe w porozumieniu z władzami danego państwa członkowskiego o tym, kto poniesie finansowe konsekwencje w rozumieniu z art. 23 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (EWG) nr 4253/88.

4. W sytuacji wymienionej w ust. 2 Komisja może jednoznacznie zażądać od otrzymującego pomoc państwa członkowskiego kontynuacji postępowania o odzyskanie kwot (windykacyjnego)

Artykuł 6

Jeżeli w okresie sprawozdawczym nie miały miejsca żadne nieprawidłowości, które należałoby umieścić w raporcie, państwa członkowskie informują o tym Komisję w terminie podanym w art. 3 ust. 1.

Artykuł 7

Jeżeli właściwe władze państwa członkowskiego zdecydują na jednoznaczny wniosek Komisji o wszczęciu lub kontynuowaniu postępowania prawnego celem odzyskania niesłusznie wypłaconych kwot, Komisja może zobowiązać się do zwrócenia państwu członkowskiemu całości lub części kosztów prawnych oraz kosztów wynikających bezpośrednio z postępowania prawnego, po uprzednim przedstawieniu dowodów na piśmie, nawet w sytuacji, gdyby postępowanie zakończyło się niepomyślnie.

Artykuł 8

1. Komisja będzie utrzymywać kontakty z zaangażowanymi państwami członkowskimi w celu uzupełniania dostarczonych informacji o nieprawidłowościach wymienionych w art. 3, postępowaniach wskazanych w art. 5, a w szczególności możliwościach windykacji kwot.
2. Niezależnie od kontaktów, o których mowa w ust. 1, Komisja informuje państwa członkowskie, jeżeli charakter nieprawidłowości wskazuje na to, że identyczne lub podobne praktyki mogłyby mieć miejsce w innych państwach członkowskich.
3. Komisja organizuje spotkania informacyjne na szczeblu Wspólnotowym dla przedstawicieli państw członkowskich, aby wspólnie z nimi analizować informacje uzyskane na podstawie art. 3, 4 i 5 oraz ust.1 niniejszego artykułu, w szczególności pod kątem wniosków na przyszłość, jakie można z nich wyciągnąć w związku z nieprawidłowościami, środkami zapobiegawczymi i postępowaniami sądowymi.
4. Na życzenie państwa członkowskiego lub Komisji, państwa członkowskie i Komisja konsultują się wzajemnie w celu zlikwidowania wszelkich luk prawnych mogących naruszyć interesy Wspólnoty, które ujawniły się w trakcie egzekwowania obowiązujących przepisów.

Artykuł 9

Komisja będzie regularnie informować państwa członkowskie w ramach Komitetu Konsultacyjnego na rzecz Współpracy w dziedzinie zapobiegania oszustwom o przybliżonej wielkości środków finansowych związanych z wykrytymi nieprawidłowościami i o różnych kategoriach nieprawidłowości według typu oraz o ich wartości. W ten sposób informuje się również komitety, o których mowa w art. 27, 28 i 29 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88.

Artykuł 10

1. Państwa członkowskie i Komisja zobowiązane są przedsięwziąć wszelkie środki ostrożności, by zapewnić poufność wymienianych informacji.
2. Informacji wymienionych w niniejszym rozporządzeniu nie można w szczególności przekazywać innym osobom niż te osoby w państwach członkowskich i instytucjach Wspólnoty, których obowiązki wymagają dostępu do tych informacji, chyba że dostarczające je państwo członkowskie wyraźnie udzieliło na to zgody.
3. Nazwiska osób fizycznych lub nazwy osób prawnych można ujawniać innemu państwu członkowskiemu lub instytucji Wspólnoty jedynie wtedy, gdy jest to konieczne w celu zapobiegania lub ścigania nieprawidłowości bądź stwierdzenia, czy domniemana nieprawidłowość miała faktycznie miejsce.
4. Informacje przekazywane lub uzyskiwane w jakiejkolwiek formie na podstawie niniejszego rozporządzenia są objęte tajemnicą zawodową i chronione w taki sam sposób jak podobne informacje chroni się na mocy krajowego ustawodawstwa państwa członkowskiego, które je otrzymało, oraz odpowiednich przepisów mających zastosowanie do instytucji Wspólnotowych.

Ponadto, tych informacji nie można wykorzystywać do jakichkolwiek innych celów niż cele przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, chyba że władze, które je dostarczyły, wyraźnie udzieliły na to zgody oraz pod warunkiem że przepisy obowiązujące w państwie członkowskim, w którym usytuowany jest otrzymująca je władza, nie zakazują ich przekazywania lub wykorzystywania.

5. Przepisy ustępów 1-4 nie mogą utrudniać wykorzystywania informacji uzyskanych na mocy niniejszego rozporządzenia w jakichkolwiek dochodzeniach lub postępowaniach sądowych wszczynanych na ich podstawie w związku z nieprzestrzeganiem zasad wspólnotowych w zakresie funduszy strukturalnych i instrumentów finansowych o celach strukturalnych. O każdym przypadku wykorzystania takich informacji powiadamia się bezzwłocznie właściwą władzę państwa członkowskiego, która je dostarczyła.

6.

Jeżeli państwo członkowskie powiadomi Komisję, iż osoba fizyczna lub prawna której nazwisko lub nazwa została przekazana Komisji na podstawie niniejszego rozporządzenia, okazała się w drodze dalszego postępowania nie być zaangażowana w żadne nieprawidłowości, Komisja niezwłocznie poinformuje o tym wszystkich, którym to nazwisko lub nazwa została przekazana zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Osoba taka następnie przestanie być traktowana na podstawie wcześniejszego powiadomienia jako osoba zaangażowana w danie nieprawidłowości.

Artykuł 11

W przypadkach gdy działania są finansowane wspólnie z funduszu strukturalnego lub instrumentu finansowego o celach strukturalnych i przez państwo członkowskie, odzyskane kwoty dzieli się między to państwo członkowskie i Wspólnotę proporcjonalnie do wydatków, jakie już poniosły.

Artykuł 12

1. Jeżeli nieprawidłowości dotyczą kwot obciążających budżet Wspólnoty na mniej niż 4 000 ECU, otrzymujące pomoc państwa członkowskie nie muszą przekazywać Komisji informacji przewidzianych w art. 3 i 4, chyba że Komisja jednoznacznie tego zażąda.
2. Kwota, o której mowa w ust. 1, zostanie przeliczona na walutę krajową z zastosowaniem kursu wymiany publikowanego w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* Seria C, obowiązującego w pierwszym dniu roboczym roku, w którym przekazano informacje na temat nieprawidłowości.

Artykuł 13

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Do celów art. 3 i 5, za kwartał uznaje się okres pomiędzy datą wejścia w życie a końcem bieżącego kwartału.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 lipca 1994 r.

W imieniu Komisji
Peter SCHMIDHUBER
Członek Komisji